

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXVIII. Epist. Synodica contra Aetium scripta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Eos enim qui cum ipsis idem sentiebant, & eos qui doctrinā ipsorum advertebantur, eodem modo tractarunt.

Α καὶ γὰρ καὶ τοῖς συμφρονέσιν καὶ τοῖς ἀνιδέγοις, ὡς ἀπλησίως ἐπέχρησε.

CAP. XXVIII.

Epistola Synodica contra Aetium scripta. Exemplum Epistole ab universo Concilio scripte ad Georgium contra Aetium eius diaconum, ob nefariam ejus blasphemiam. Sancta Synodus Constanti-nopoli congregata domino charissimo, Alexandria Episcopo, Georgio salutem.

IN condemnatione Aetii quæ facta est à Synodo ob ejus nefaria & plena scandalis scripta, fecerunt quidem Episcopi id quod consentaneum erat Ecclesiasticis regulis. Diaconatu enim exutus, & ab Ecclesia remotus est. Adjectæ sunt à nobis commonitiones, ut nefariæ ejus epistolæ non legantur, sed projiciantur potius, eo quod inutiles sunt & infructuosæ. Quibus quoque illud additum volumus, ut ipse si in eodem proposito permanerit, anathematizetur unâ cum sectatoribus suis. Et consentaneum quidem erat, ut Episcopi qui ad hoc Concilium convenerunt, simul omnes execrarentur eum qui scandalorum, tumultuum ac dissidiarum, & murmuris toto orbe, & seditionis inter Ecclesias auctor fuisset: utque in sententia quæ contra eum lata fuerat, concordarent. Verum præter votum nostrum & præter omnem expectationem, Serra, Stephanus, Heliodorus, Theophilus & reliqui qui cum illis sunt, nec nostris suffragiis consenserunt, nec sententiæ in eum latæ simul cum cæteris subscribere voluerunt, licet Serra aliam quoque ejusdem Aetii insanam jaçantiam accusaret. Agebat enim illum, eo temeritatis atque audaciæ prorupisse, ut assereret, revelata sibi fuisse ea quæ Deus Apostolis ipsis usque in hodiernum diem occultavisset. Et post hujusmodi Aetii sermones vefaniæ atque arrogantis plenos, de quibus Serra testimonium perhibuerat, nunquam tamen supradicti ullis precibus flecti, aut ulla ratione adduci potuerunt, ut omnium nostrum de Aetio judicium suo suffragio comprobarent. Nos tamen singulari patientiâ utentes, diu illis pepercimus; nunc indignantes, nunc hortantes, interdum objurantes, aliquando etiam rogantes, ut in unum convenirent, & cum univer-

Κεφ. κη΄.

Συνοδικὴ ἐπιστολὴ κατὰ μέγεθος γεγραμμένη.

Ἀντίγραφον τῶν γραφέντων ὑπὸ πατρὸς τῆς σωδοῦ γεωργίου καὶ ἀελίου διακόνου αὐτοῦ, ἐνεκεν τῆς ἀθεμίτης αὐτοῦ βλασφημίας. Ἡ ἁγία σύνοδος ὅτι ἐν κωνσταντινουπόλει συνελεθῆσα, κνεῖω τιμιωτάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς ἀλεξανδρείας γεωργίῳ χαίρειν.

Τῆς ἐπὶ ἀελίου ἡγομένης καταγνωσεως ὑπὸ τῆς σωδοῦ διὰ τὰς ἀθεμίτους αὐτοῦ, B σκανδάλων γεμύσας λογογραφίας, τὸ μὴ ἀκόλεστον τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς κανόσιν ἐπὶ αὐτῷ παρὰ τῶν ἐπισκόπων ἐπράχθη. καὶ ἐξέθη γὰρ τῆς διακονίας, καὶ ἠλλοιωθήη τῆς ἐκκλησίας. καὶ παρανόσως παρ' ἡμῶν παρελάθησαν, μήτε εἰς ἀνάγνωσιν ἐρχεσθαι τὰς ἀθεμίτους αὐτοῦ ἐπιστολάς, ῥητέρας εἶδος ὅτι αὐτοῖς διατὸ ἀχρηστοῦ ἀνωφελεῖς. παρεσίθη μὲν γὰρ τέτοις, καὶ ἀναθεματίζεσθαι αὐτὸν ἐπιμένειν αὐτῇ αὐτῆς προθέσει τῶν συναγμένων αὐτοῦ. τὸ μὴ ἐν ἀκόλεστον ἦν, κοινῆ πάντας τῶν συνελεθῆσας ἐν τῇ σωδοῦ ἐπισκόπου, ἀποσύνη C ἑσκανδάλων καὶ τῶν ἁραχῶν καὶ χρισμάτων αἰτίων καὶ θρύλλων καὶ τὴν οἰκουμενικῶν, καὶ εὐσεύσεως παρὰ ἀλλήλων τῶν ἐκκλησιῶν. ὁμοιοῦσθαι παρὰ τὴν ἕξενεχθεῖσαν κατ' αὐτὸν ἡγήσειν. ἀλλὰ παρ' εὐχὰς ἡμετέρας καὶ παρὰ προσδοκίαν πάσαν, σέρρας, ἑσέφανθ, καὶ ἠλλοιωθῆσθ, καὶ θεοφιλοῦ. καὶ οἱ σω αὐτοῖς, εὐσεύσειν ἡμετέρας γνώμας, εὐσεύσειν συνογραφεῖν ταῖς παρὰ αὐτὸν ἡγήσειν ἕξενεχθεῖσας ἐβλήθησαν. καίτοι τὸ σέρρα καὶ ἀλλῶν ἀλαζονείαν μαριώδη κατηγορησῆσθαι προειρημένον ἀελίου. ἐφασκε γὰρ αὐτὸν θρασυτέρα τὸ ληψομένη δὴ ἡμετέρας, ὅσα παρὰ θεοῦ ἀπέκρυψεν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων μέχρι νῦν. ταῦτα ἀποκαλύψαι αὐτὸν διαέδοξε αὐτῷ, καὶ μὴ τὰς μαριώδεις καὶ ἀλαζονικὰς τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῶν σέρρα μαριώδεις παρὰ ἀελίου. ἐκ εὐσεύσειν, εὐσεύσειν παρεκαλεῖσθαι συμψηφισασθαι πάσῃ ἡμῖν παρὰ αὐτοῖς οἱ παρερημένοι κείνῳ. ὁμῶς δὲ ἡμεῖς μαροδομησῆσθαι πλείονα χερόνι συμπεριεψηφισθαι ἡμῶν αὐτοῖς, τὰ μὲν ἀγαπητέας, τὰ δὲ ὡς ἀκαταστάτες, τὰ δὲ ἐπιμιώδεις, τὰ δὲ καὶ δυσωπίεις

σωθήκειν αὐτοὺς καὶ σύμφωνα δατοφίναδς τῆ
 σωδωπάση. ὡς τεκαρθερῶμεν ἵνα ἄρα
 ἀκέρωσιν, ἵνα ἄρα σωθῶσιν καὶ ἐν δ' ὄσιν ὡς ἵ
 ἵππ πολλῶ τῶ χρόνῳ προσκαρθερῶσιν ἡμεῖς,
 ὅτι ἐδυσωπῶμεν αὐτοὺς ἀκολεθεῖν ταῖς ὡδὶ
 πᾶσιν ἀποχειρημένους ἀνδρῶς ἀποφάσει, τὸν κα-
 νόνα τ' ἐκκλησίας τιμιώτερον ἡγόμενοι τῆς
 φιλίας τ' ἀνδρῶν, ὡρίσαμεν καὶ αὐτῶν ἀκοι-
 νωνσίαν. χρόνον εἰς τέττο διδόντες αὐτοῖς μῆ-
 νας ὅλκας ἕξ, ὡς ἵππροφλῶ καὶ μέγιστον,
 καὶ ὡς ἐπιθυμίαν ἐνώσεως καὶ συμφωνίας τῆς
 πρὸς τὴν συνόδον ἵνα εἴσω τῆς δοθείσης αὐτοῖς
 ὡς ἐσμίας ἐπιστρέψαντες, ἐλθόντες τὴν πρὸς
 ὡδὸν ἀδελφῶν αὐτῶν ὁμόνοιαν, καὶ συνθῶναι
 τοῖς ὡδὶ αὐτῶν ὡδὸν εἶσι, δεκτικὸς αὐτοὺς εἶναι τῆς
 ἐκκλησίας ἐδοκιμάσαμεν, καὶ ἐν ταῖς συνό-
 δοις, καὶ τὴν οἰκίαν παρρησίαν καὶ ἀγάπην πρὸς
 ἡμᾶς ἀπολαμβάνειν. εἴ ἵππ ἐπιμένοντες ἀμείω-
 μένη τὰ τολμῶντες, καὶ φιλίαν ἀνθρώπων τῶν
 κανόνων τ' ἐκκλησίας ἐπὶ πρὸς ἡμᾶς συμφω-
 νίας ὡς ἐμισησάντες, τότε ἀλλοίως αὐτοὺς
 ἡγόμεθα τ' ἐπισκοπικῆς ἀξίας. κατὰ ἵππ
 ἵππ αὐτῶν ἵππ ἐπιμένοντων, ἀναγκάστον εἰς τέττο τόπος
 αὐτῶν ἑτέρας κατὰ ἵππ ἐπισκόπους, ἵνα ἡ ἐν-
 θεσμος ἐκκλησία τὴν προσήκουσαν τάξιν λα-
 βῶσα συμφωνῆ πρὸς ἡμᾶς, τ' παρρησίαν ἵππ
 ἐπισκόπων τὸν σύνδεσμον τ' ἀγάπης φυλα-
 τῶν, διὰ τῆς λέγειν τὰ αὐτῶν, καθήκοντες
 τῶ ἀπὸ τοῦ καὶ τῆ αὐτῆ γνώμη ἵνα ἐν γνώσει
 τὰ τῆ συνόδῳ δοθέντα, ταῦτα πρὸς τὴν σὺν
 ἵππ ἐλαβεαν ἐπέσειλαμεν ἵππ ἐν ἡμῶν ἐτάσε
 διαφυλάττειν, καὶ ἐν χερσὶ εἰρηνικῶς καὶ
 ἐν εἰσέμῳ κυβερνᾶν τὰς ἵππ ἐκκλησίας.

Κεφ. κθ'.

Ποία ὡρίσασιν τὰς ἐπιμένοντες τῆς ἀρειανῶν ἀπεχθόνιστον.

Τὸ δὲ τὸν εὐνόμιος ἐν τοῖς λόγοις ὡρίσασιν, καὶ
 θεῶ ἀνθρώπων ὀνομάζω, καὶ παμπόλλαις
 ἐπισημαίω γεραίρω ἀλλὰ τότε καὶ τοῖς ἀποκη-
 ρύψασιν συνῶν. ὅτι παρ' αὐτῶν τὴν ἐπισκοπικὴν
 χειροτονίαν ἐδέξατο. ὅτι ἵππ ἐν δόξιον ὅτι ἀ-
 κάκιστον τοῖς ἐπιμένοντες ἐν νίκη τ' θράκης συνθῆ-
 μενοι, ὡν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν συγγραφεῖσιν
 ἐμνησθημεν, ἀντιτῆ πρὸς βασιλεῖον καὶ ἐλδύ-
 σιον, ἑτέρας ἐν ταῖς ἐκείνων ἐκκλησίαις ἐχει-
 ρεθῶσιν. καὶ τῆ μὲν ἄλλων ὡς ἐπισημαίω
 ἐμνησθημεν ὅτι τὰ καὶ εὐνόμιον διηγῶ-

A Synodo concordem sententiam pro-
 merent. Diuq; sustinimus, an forte
 audire, an intelligere ac flecti vellent.
 Sed cum longo tempore instantibus
 nobis ipsi minime flecterentur, nec
 prolatam in supradictum virum sen-
 tentiam sequi vellent: Ecclesiæ regu-
 lam amicitie illorum preferendam el-
 se ducentes, eos a communione alie-
 nos esse decrevimus: concessio eis sex
 mensium spatio ad emendationem ac
 pœnitentiam, & ob amorem unitatis
 consensionisq; cum synodo. Ac si qui-
 dem intra tempus ipsis indultum cor-
 recti, concordiam cum fratribus suis
 elegerint, & iis quæ de Aetio decreta
 sunt, consensum præbuerint, ab Eccle-
 siis suscipiantur, & in synodis pristina
 auctoritatem charitatemq; erga
 nos recuperent. Si vero perstiterint
 absque ullo pœnitentiæ sensu temera-
 ria facinora admittentes, & hominum
 amicitias Ecclesiæ regulis & mutue
 nobiscum concordie prætulerint, tunc
 alienos ab Episcopali dignitate eos esse
 censemus. His porro depositis, alii in
 eorum locum necessario erunt substi-
 tuendi, ut legitima Ecclesia competen-
 tem ordinem recipiens, secum ipsa
 consentiat: cunctis ubique Episcopis
 charitatis vinculum servantibus, ead-
 em dicendo, & in unam eandemque
 sententiam ac voluntatem conspiran-
 tibus. Ut igitur scias, quæ a synodo de-
 creta sunt, hæc ad tuam pietatem per-
 scripsimus: orantes, ut ista custodiens,
 Ecclesias tibi subiectas per gratiam
 Christi pacate ac legitime gubernes.

CAP. XXIX.

Qua occasione Eunomiani ab Arianis
 dirempti fuerint.

PRORRO hunc Aetium Eunomius
 in libris suis extollit, & hominem
 Dei appellat, & quamplurimis exor-
 nat laudibus. Atq; is quidem cum illis
 ipsis a quibus damnatus est, eo tempo-
 re familiariter versabatur, & Episcopa-
 lem ordinationem ab iisdem suscepit.
 Eudoxius vero & Acacius cum reliquis
 ejusdem factionis, qui expositioni fidei
 apud Nicen in Thracia factæ, cujus su-
 pra meminimus, consenserant, Basilii
 & Eleusii loco alios in eorum Eccle-
 siis ordinarunt. Ac de aliis quidem su-
 perfluum esse arbitror commemorare.
 Ea vero sola, quæ ad Eunomium perti-
 nent, exponam. Cum superstitite adhuc